

Megemlékezik a könyvről A Nap, az alábbiakat írva:

Pesti tornyok telején álmos csókuk ülnek, — háboru van és 1916. — randevura siető hölgyek után fordítják fekete nyakukat a Ferenciek-terén. Aztán emlékezések Patikárius kesergőjére, az énekesnő csaláningére, elefántesontlapocskákra, melyekre De Caux Mimi két szemét festette Barabás. Söhajok elmúlt Annabál után, megrengések nevéken, a Hölgyfutárban jelentek meg a bálj névsorrovatban. De vélemény is és kritika a nagy Béláról, aki bádogos volt Cinkotán 1916-ban. Es lemondás és bucsu. Ez Krúdy Gyula új könyve; meleg hangja a gyöngyház nyaku violának, melyet mindig szívesen és könyes szemmel halogatunk és amely mind tisztább és mélyebb. Szinbád tér mindig vissza, de mindig pompásabb, tökéletesebb frakkban. Ezeket a beszélyeket régi tarsangokról, ezeket a véleményeket színésznőkről — élőkről, halottakról és haldoklókról — megindulással; és gyönyörködve lehet olvasni, mint Krúdy minden írását. Tevén kiadásában jelent meg az új könyv.

(L. Gy.)